

GHIMPELUI

UNU ESEMPLARU

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acăstă foiă ese uă dată pe septembără:

DUMINECA

Abonamentele se începă numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facă în Pasagiul română
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți
săi prin postă, trămitând și prețul.

UNU ESEMPLARU

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚULU ABONAMENTULU

Pe ană, pentru capitală	leă nouă	24
Pe jumătate ană	>	12
Pentru districte pe ană	>	27
Pe săptămână	>	14
Pentru străinătate pe ană	>	37
Reclame și inserțiuni linia	leă nouă	20
Anunțuri, linia de 45 litere	bană	50

Pentru abonamente, reclame și inserțiuni se va adresa la D. T. I. Stoenescu.

A eșită de sub tipară, și se află de vîndare în București la administrația unea «GHIMPELUI» în pasagiul română și la librăria Soec; prin districte pe la totă librăriele:

CALENDARULU "GHIMPELUI"

PE ANULU 1875

la a căruă scriere și înfrumusețare aă contribuită peste 30 de inteligențe cu spiritul și cunoșințele loră.

Acestă calendară conține 11 și jumătate căle imprimate și 3 și jumătate litografiate:

Peste 45 poesiă alese, cea mai mare parte inedite și de diferiți autori, din care multe umoristice.

Peste 20 articule în prosă, scene sociale, depinderi de caractere, deosebite studii, dintre care unele curătă literare.

Parodiarea în sensu politicu a tutoru dileloru și sărbătorilor de peste ană și a unora din cântecile autoriloru celoru mai cunoscute.

Uă bogată parte calendaristică, împreună cu târgurile din totă cursul anului și din totă țera.

Asemenea 24 gravuri, în litografie, combinate de mai mulți autori și desemnate cu multă gustu și expresiune de unul din cei mai abili artiști în caricatură.

In fine mai multe pagini de anunțuri de dife-rite categorii.

Prețul unui exemplară 2 leă nouă.

*

Peste două-trei căle apare scrierea „Incercați critice asupra unor Credințe, date și moravuri ale poporului română“ de G. Dem. Teodorescu, precedată d'uă prefacă de d-lu Al. I. Odobescu. Prețul 2 leă nouă.

VORBE

Prin lume se susține
Că 'n casa de 'ngrăsatu,
Cându Mascarache vine
Cu căte unu referatū,
Ne incetătă vorbesce
Stându smirna și fricosu,

Dérū Baciulu ilu primeșce
De totu politicosu.

De pildă, Mascar' dice
Cu glasulu umilitu :
„Poporul e fericie
De cându l'amă ciomăgitu !“
Iarū Baciulu cu iubire
L'atinge pe obrazu
Și, ca uă răsplătire,
Nu trage și de nasu !!!...

*
Se dice că mai bine,
Frumosu și mai cochetu ,
Primesce Elu la sine
Pe printul de Pesmetu.

Primirea ce 'i o face
Cându vine la suhatu ,
Constă în bobărnae
Ce nasulă 'i au strămbatu !!!...

*
Dérū, Guițescu, care
Se dice că 'nvățatu
D'a fi micu cu celu mare
Si slugă necurmatu ,

Cându merge cu chiftéaua
In gâtă, ca unu purcelu ,
E datu de pără cătăeuă
Si a rămasu mai chelu !!!...

*
Pe bietul Muerilă ,
Din mare cărturară ,
Totu Baciulu, fără milă ,
Ilu face armăsară :

Incalecă, 'lă gonesce ,
Ii dă pintină și ghesu ,
In cătu se bănuiesce
Ca prinsu chiară tignafesu !!!...

Kir Mavro-visterie ,
Pe cându este primitu ,
Totu domniș cu chelie
Leșină de pufnitu !

Căci, spune că muncesce
Hasnaua de mulți ani ,
Si 'ntr'ansa nu găsesce
De cătu puș de chițcanu !!!...

*
Generalismu Mustață , —
Afirma alte guri --
Cându vine, se răsfăță
Vorbindu de furnituri ,

Dérū Elu, ea din sertare
Nuele unu mănușă ,
Ilu bate pe spinare
Si 'lă pune și 'ngenuchi !!!...

*
Iarū nenea Bădăranulă
E celu mai fericită ,
Căci elu, din totu divanulă ,
E celu mai multu iubită .

*
„Regată cu apă rece !“
Totu zbiéră ca unu leu ,
Dérū... peste nasu'i trece
La bobirnaci mereu !!!

*
Aşa dérū, se prevede
Din cele de mai susu —
Si déca le vomu crede
Așea precumă s'a spusu —

Unu ce, uă tristă veste ,
Unu lucru mucalită :
Că ceta popi, este
Aprópe de sfârșit !...

Cocris.

D'ALE SEPTEMÂNEI

Manevrele s-au sfîrșit; armata este pe brânciș de oboselă. Generalisimul, Bum Bum Paradof, a scris într-o, dărui nu face nimic, este fără multămită și Kaiserliche von Preusisch a dij:

„Tertieffel, das war aber wunder Schwach“.

Comparațiu morală; din parada $0 \times 0 \times 0 = 0$.

Comparațiu materială; săse sute mii lei nuoi cheltuială; lei nuoi mă rogă d-vosstră; și în casele publice *kain gheld*.

Cu Turcia, se dice, că ne-amu impăcatu; guvernul a făcutu scuse înaltei porti pentru că 'n contra oră-cărei noțiună de dreptă ală giților și 'n contra oră căroru stimulațiu a tractatelor nóstre, Turciș a înhăiatu pe Români, 'i-a judecatu anulându sentințele tribunalelor nóstre, 'i-a condamnatu și a esecutatu condamnațiu. D-nul Ghuițescu a declarat că legile și tribunalele nóstre nu au misiunea de a garanta onoarea, vieta și averea Românilor, și că avem numai o justiția de lusă. Padishahul multămitu pe declaratiunea d-lui Ghuițescu, a binevoită a primi scusele d-lui *Fsia Boier*.

D. Hais-Cia-Viorea, și-a datu anafora în privința procurorului-general Remus Opran, pe care lu-a declarat culpabile de a fi descovertu coțcăriile administrației de Putna.

In adevăr culpabile este d. Remu Opran; d-sea trebuia se scie că coțcăriile oficiali nu se descoperă și nu se urmărescă, că ele suntu private ca licite și că era imoral de a urmări în justiția pe coțcări.

Onore d-lui Hais-Cia-Viorea, care a restabilit ecilibrul coțcăriile administrativă sdruncinată unu momentu prin *juvenila ardore* a d-lui Remu Oprean, și de a fi tăiată cu ibrișim Românilor absurdă ilusiune că abuzurile s-ară pută stîrpi sub regimul în care trăim.

D. Romul Oprean și-a datu și d-sea demisiunea. Că-o vrea D-deu, incet, incet d. Ghuițescu, va desface justiția de magistratu onestă, capabilă și demnă cari inspiră incredere justițabililor.

Nu incredere și dreptatea trebuie se inspire magistratura, ci frica și persecuțiu. Așa înțelege d. Ghuițescu, justiția; repausen pacă! pe calea ce a apucat d. Ghuițescu, ori că magistratura independentă va fi junghiată, ori că d-sea își va frângă grumajii.

Se sună că Ungaria în răspătirea bunelor și lealelor serviciuri ce 'i-a făcut d. Bofleac în uă epocă acumă depărtată, 'i-a decernat uă decorațiu cu brillanturi numită: Pintenele săntului Iștvan!

UA INTREBARE

Voi, cari vă jefuiți tăra,
Fără frică de păcată,
Și infișezi în ea ghiara
D'o lacerați ne'ncetatu!...

Voi, cari nu aveți credință,
Dumnezeu să vă închinăti;
N'aveți témă, nici caintă
Cu Satanu mâna să dați!...

Carii, pe uă bucațică
De metalu de la străină,
Vindeți tăra, mamă, fiică
Chiaru altarul celu divinu!...

Pentru-ce numai de singe
Atâtă sunteți de setosi?...
Lacrima celu ce plângă
Nu vă face mai miloși?...

Leibsky.

CONCENTRĂRIILE

In facia marelui succes obținut de armatele nóstre, eu ocasiunea concentrării din urmă, ne credem datoră, electrisă în entuziasmul nostru nemărginită, a ne desbrăca de caracterul nostru humoristic și a deveni un momentu serioș.

Vomă vorbi deci serioș; relatându serișele sentințe, a le serișulu juriu asistentă la marile manevre.

Generalul de diviziune I. E. Florescu, generaliș de brigadă Cernat și Racoviță, și colonelul baronu de Sakelarie aș desvoltat o adevărată sciunță și cunoștință a artei militare, era cei-l-alți, grade de susu și grade de josu, de la colonel până la soldat, aș fostă reu, reu de totu.

Cu tōte acestea succesul ce în realitate, este numai ală d-lor Florescu, Cernat, Racoviță și Sakelarie, se răsfrângă asupra întregelui armate care, sub comanda unor geniu atâtă de reputație, au atinsu, — mecanicesce vorbindu, — apogeul militaru.

Astă-fel landveri și lansturmi germani, sub comanda ingeniosului Moltke, usurpară secularia gloria militară a Franciei!

Trăiescă deră generaliș Florescu, Cernat și Racoviță și colonelul baronu Sakelarie; ei au salvată gloria armelor Române, în facia Angliei, Franției, Germaniei, Rusiei, Austriei, Turciei, prezintă în concentrări prin reprezentanții loru!

Se asicură că o nață munificență în liberalitatea sea nemărginită, părasindu, ferice viața câmpenescă și asistând la manevre, într-unu elanu naturală tradiționară de antică generositate aru și gratificat din casetele particulare numai pe Moltkii români, adeca pe dd. Florescu, Cernat, Racoviță și Sakelarie, deră anochă spre încuragiare pe totu ostirea. Etă după şoptele dilei, repartițiu gratificării.

Generalul de diviziune 20 mii franci.

Generaliș, de brigadă căte 10 mii franci.

Coloneliș, căte 3 mii franci.

Majoriș, căte 2 mii franci.

Căpitanii, căte 1 mie franci.

Locotenentiș, căte 500 franci.

Sub-locotenentiș, căte 250 franci.

Sergențiș, căte 800 franci.

Soldațiș, căte 40 franci.

Ambulanțiloru... căte unu banu măruntă.

Adăstămu a se adeveri aceste sciri prin *Monitorul Oficial*, ca să putem înalța hymnuri la ceru.

Ancă uă dată, trăiescă gloria năstră militară, personificată adă în generaliș Florescu, Cernat, Racoviță și în colonelul Sakelarie, deră mai presus de tōte, trăiescă înalta oblađuire care intrebuită ză thesaurii în încuragiarea braviloru oșteni.

Credetă D-stră iubiți cititori una ca acesta? Ești aruncați nuca 'n perete mai minchos cine n'o crede.

Cesariu.

VERSURI

AMICULUI C. D.

Cămă spui de poesie, d'acea chimera tristă,
Cându lumea d'astădă, rece și materialistă,
Iși rîde de chimere și de puterea loru!
Credințele d'acuma condamnă poesia
Ca rătăcirea, crima, păcatul, eresia
Ce merită să pörte disprețul tutulor.

Ascultă-mă și crede: de vei simți vrădată
Că peputul tău nutresce scînteia cea sacrată,
Să sei că miserabilă vei trece pe pămînt;
În timpurile nóstre, de cătu să cîntă, mai bine
De petre sparge'ți lira și-apoi sufocă 'n tine
Fugăso'ți inspirare și-ală tău nebună avîntă

De-acum, stări năpte singură, citește, studieză,
Și de veghiare palidă, mereu, mereu veghiieză
Plecătu pe cărti bătrâne consumă'ți anii toți,
Sacrifica'ți vederea, cătăndu fără 'ncetare
Ca să găsești ideea funestă pentru care
S'alerge 'n valuri sute de mii de sacerdoți;

Obiectul e să fie, de sicură, omenirea,
Eră scopul, abrutirea, miseria, tămpirea!
— Acolo sacerdoți cu toți voră aținti.
Ideeă ta pămîntul în lungu și'n latu să'ncingă,
Prin vorbă séu prin spadă, cu'ncetulă ea s'atingă
Si polulă medă-năpte și polulă medă-di.

Séu, nu! Muncescă'ți mintea, găndescete, combină,
Inventă-o monstruoșă, teribile machină,
Concepere fatală, ce, demn' a se chiama
Flagelul omenirei, pornindu intr'o clipire,
Ca fulgerul, turbată și numai c'o lovire
Armate formidabili să pótă sfărăma.

Atunci tirani lumei, vădendu a ta lucrare,
Voră alergă cu toții să'ți dea, prin admirare,
Averă, măriră și nume, să'jungă nemuritoru;
Eră bietele popore, nenumărabilă brute,
Tămpite d'o nedemnă și luagă servitute,
Te voră mări, fiu sicură, ca și tirani loră.

Adesea mă concentru și cugetă cum, o dată,
In Grecia, multimea, de cătu'ți fărmecată,
Tăcută, strinsă 'n juru'ți, Omere, te-asculta
Aşa, bătrân rapsode!... și te numea Poetul,
Căci între toți mortali tu posedă secretul
Cum se 'nstrunăză lira, cum trebuă a căntă.

Era bătrână, deră mândru; pe fruntea ta senină
Lucea' splendoră totă scînteia cea divină
Ce deii, spre-a loră fală, voiseră să'ți dea.
Umblă dupe'ntemplare, și numai a ta musă
Si cultul ce'ți daă Grecii le-avea dreptă călăusă
Orbă, tu nu vedeai lumea, deră lumea te vedeai.

Rapsode, vină și-astădă, și, de mai poti, te'nspiră,
Te'ncercă să mai farmecă multimea cu-a ta liră
Si cu scînteia sacră ce-avea pe fruntea ta!
Décăi trăi, de sicur, ti-ai renega și musă,
Si geniu, și lira, și mută ti-ară fi busă;
Mânia lui Achile mă jură de-ai mai căntă.

Căci de cum-va, bătrâne, nevrîndu să sei de lume,
Cântăndu, aî vrea și-acuma să sapă frumosu'ți numă
Pe-a timilor eternă columnă de granită,
Amară ti-ară fi plătită sublimă nebunie:
Multimea, fără milă, ti-ară dice'n ironie
Si fără să te-asculte: «Sermanul e smintită!»

Si chiară déca p'alocuri, prin lungă căutare,
S'ară mai găsi fințe ce sacra ta căntare
Ară mai pute'ntelege și-ară mai pută simți,
Invidia nedemnă, barbară și perfidă
Oră ignoranță crudă, profană și stupidă
— Virtuile moderne — pe locă te-ară amuți,

Cămă spui de poesie, d'acea chimera tristă,
Cându lumea d'astădă, rece și materialistă,
Iși rîde de chimere și de puterea loru?
Credințele d'acuma condamnă poesia
Ca rătăcirea, crima, păcatul, eresia
Ce merită să pörte disprețul tutulor.

I. Luca Caragiale,

(Din Rev. Contimp. de la 1 Octombrie 1874.)

GHIMPIȘORU

In ședință consiliului comunale de la 3 Octombrie, sub-provisoria preșidenție a D-lui Ghută Trianadafilă, s'a licitată și chiară aprobată în aceiași zi, contractarea a 270 stânjeni lemnă, trebuinciose primăriei, cu minima sumă de 73 leu stânjenul, asupra D-lui Simion Constatin. Despre graba aprobării acestei licitații, nu e vorba. Urgența e la modă.

Totu ce ne miră, este eftinătatea cu care s'a adjudecată aceste lemnă: căci, tōte stradele și pe la tōte depozitele, lemnă se văndă cu preță fără urcată, adică cu 40, 45, 50, 55 și 60 lei stânjenulă, ba chiară ni se asicură că, direcțiunea drumului de feră Bleicrōder, ară fi contractată cumpărare de lemnă și mai scumpe, adică cu colosală sumă de 30 lei stânjenulă, remăindă bine înțelesă, din acăstă sumă și ceva parale de dină și seobitoră.

Apoī, să mai dicetă că nouă consiliu comunale nu scie să facă economiă! Si ce felă de economiă?... totu de cele ce isbescă în ochi, și tocmai sub-președinta D-lui Guță Triandașilu!... *O tempora, o mores!*..

Ni se mai asicură, că în acăstă afacere lemnăsoa, nu ară fi luată nică uă parte, atâtă directă cătă și indirecă, vestitulă intre vesti, și onestulă intre onești, D. Niculae Hristu, care nu scie în totă viața sea să fi făcută vr'ună sahăru-mahăru cu averile celoră ce au avută órba încredere în D-sea; doavă despă acăstă este chiară D. V. Boerescu, care pote jura cu māna pe cōrnele ori căruă boă boerită.

Numai de nu ar da nisca-va xilofagi în aceste lemnă, si astfel să rămăie consiliul comunale espusă a degera împreună cu iconomiile deja *degerate prin* eftinătatea lemnelor:

Se crede că antreprenorele va cere și aldămașul obișnuită, căci pote să se ruineze din acăstă eftinătate la care n'a mijlocită samsari și ghișeftară ca în trecută.

Prin urmare, nu se mai pote îndoi nimeni de o-nestitatea nouă consiliu comunale!

Totu asemenea se dice că și consiliul județenă de Ilfovă, ară fi contractată cumpărarea de lemnă, însă cu 72 și 50 stânjenulă! ce minună!

*

Mare lucru e inteligența polițienescă!
Prevederea poliției este la culme!
Comploturile suntă descoperite 'nainte d'a se nasce!
Trăescă poliția!

Etă cumă salutăm noă pe apriga apărătoră a siguranței publice, cândă vedemă pe onorabilă ei aginții uniformați cu fermenete măslini și bastone cu cărlige, delegați și însărcinați a urmări pasă cu pasă pe căte cine-va, său a căsca gura la ferestrele redacțiunii noastre.

Ba nu dău, amă vrea să scimă: ca ce servicie reale aduce patriei onorabilă tăbliță?

Scimă că ei suntă neobosiți a călă în următoarelor pe cară și urmărescă și că cunoscă de minună tōte mișcările loră cândă suntă pe drumă. Déră cândă intră în vr'ua casă? De sigură, cască gurile la pōrtă séi la ușă, fără se scie ce se face în case!

D'acumă în colo, érna e pe gata.

Tăbliță voră fi espuși a degera de frig;

Deci, ca să dovedimă poliției amiciția și interesul ce și purtăm, ca expediinte spre a scăpa de inconveniențele frigului pe suscitații séi aginții, și chiară pentru a avea cunoșințe mai positive de totu ce facă urmăriți, și propunemă a însărcina pe toti slingoii și slujnicile din București, cu lăfă de căte 5—6 galbenă pe lună, din fondurile secrete, să asculte totu ce facă și vorbescă stăpăni loră, și se raporteze poliției.

Mijlocul acesta, ni se pare minunată, căci pusă în aplicațiu, va asigura ună succesă de dece ori mai mare poliției.

De fonduri secrete, slavă domnului, téra nōstră e mai bogată de cătă ori de ce. Săpoī, este bine scăută, că nisca asemenea fondură, nu suntă destinate pentru stăpîreala tălahilor și imoralitatei, ci pentru treburile politice, și politica reclamândă 1-iă măsura propusă de noă, nu ne 'ndoimă că poliția adoptănd-o, ne va exprima mulțumirile séle, acumă și pururea și în veci vecilor amintă!

Uă confesiune. — D. B*** să duce să se confeseze cu soția sea. Confesorul galantă începe cu D-na; deră după 10 minute osteneală lă făcu să adormă 'n confesională. D-na, după ce spuse totu ce avea se spună, tăcu, credând că sgomotulă o făcuse să n'audă absoluțuna ce i se dase. Se scolă și iesă bărbătulă ia locul femeii și observă că confesorul dorme :

— Părinte dormi? să se el.

— Nu, D-na, răspunse confesorul trezindu-se, nu dormă. Celă din urmă păcată pe care lăi mărturisită este că aî înșelată, săptămâna trecută, de 3 ori pe bărbatulă D-tele cu D. X***...

Tabloῦ!!!

Din naivitate copilarescă. — D. M*** are ună mică copilaș frumosă; într'una din qile pe cândă ilă juca pe genuchie, copilulă totu vorbea ca ună copilă de săse ani.

— I ha i ha, iute! tată iute!.... cândă voiă fi mare să mă facă militară.

— Aș; pentru ce?
— Ei, pentru ce! Cândă voiă fi militară, mama în locu să mă bată, mă va îmbrăcia cum îmbrăcișeză pe toți militarii.

Unu omu camu neghioabă. — care voia să se arăte că e omu de spirită, dacea unor dame, care venă regulată la grădină :

— Nelipsitelor! Nelipsitelor!
— Ce! îți pare rău că d-ta escă lipsită? răspunse uă damă.

La dal-mascat. — O! frumosă măscuță, tu trebuie să fii deea gândirilor mele — pune māna pe inima mea și vezi cum palpită.

— Lasă-mă să pipăi mai bine posunarul să vădă decă sună!

La examenă. — Domnule, întreba ună profesoră pe ună studentă : care membru tăi se mișcă, de cădă te-așă isbi în spate.

— Neapărată māna drăptă, răspunge studentulă, căci nu așă intărziu să tă aplică uă palmă, de cădă d-tă mă vei isbi.

Unu căpitanu distrată. — comandă soldaților cări erau fără arme *la umără!*

— D-le copitanu, disă ună sergentă, déră omeniș nu așă arme.
— Așă? atunci: *Armele josu.*
(Din Vocea Cuvurluiului).

CUM CANTA ROMANULU

IN
ZILELE DE ACUMU

Bate Dómne vînturi grele
Si ne scăpă de belele,
Bate Dómne și trăsneșce
Pe cei ce tăra robesce!...
Dómne ai milă de noi
Si ne scăpă de Ciocoi,
Săracia ne răneșce
Căci ciocoilu ne robesce
Si ne njuga ca pe boi
Sugendu săngele din noi!...
Copilașii în întristare
Plângendu cere demâncare!...

D'oioi vedeau și d'oioi vedeau
Amă să jură pe legea mea
Să nu'mi lasă ne resbunată
Nici uă liftă necurată,
Să le-arătă ca téra mea
Pôte incă a luptă
Prin colnicul floros
Si prin crângul celu stufoș!...
Să mă imbracă măre apo
Totu cu piele de Ciocoi.
Fa-me, Dómne, ună zmeulețu
Se sboră peste Oltulețu!...

Curge Oltulă cu turbare
Si amă doră de resbunare,
Tara tipă se jelesce
Căci ciocoii o căsnecce!...
Aoleo că nu te-oioi prinde
Ca p'o vacă te-așiu intinde!...
Ce nu eșă in calea mea?...
Că-tă spuiu, zău, pe legea mea,
Fără piele te-așu lăsa.
Aoleo, lifte spurcate,
Amă să moră plină de păcate
Nestârpindu-vă pe tōte!...

Sórele arde părlesce,
Flórea térei vestejescă,
Românașulă amuțescă!...
Vino 'n codru la lumină
Să te vădu de ești juvină!...

Fugă că ești păgână spurcată
Si mă bagă zău în păcată.

Bate vîntulă văjiesce
Frunda nouă cresce, cresce.
Bate vîntulă érba 'ntinde
Calulă sare se aprinde
Iataganulă se 'nvârtesce
Printre cōpse se opresce
Fugă streinii 'n fuga mare
Ducăi vîntulă unde ară vrea
Eară eū să strigă susu și tare
Să trăiesca tăra mea!...

Corbea.

București, 25 Septembrie, 1874.

TEATRULU-CIRCU

Compania dramatică represintată și dirigeată de M. Pascaly.

DUMINECA 20 OCTOMBRE

A treia represență a piesei:

LIBERII

Dramă cu mare spectacol în 5 acte

(Pagină istorică din resbelulă Grecie pentru Independență e.)

A V I S U

In Teatrul-Circu, tōte Marțile, Jouile și Dumincile suntă spectacole numă române ale companiei dramatice represintate de M. Pascaly.

TEATRULU CELU MARE

ARTIȘTII ASOCIAȚII

Duminecă 20 Octombrie, pentru a săsea oră se va representa piesa :

BOERI SI CIOCOI

Comedie în 5 acte cu mare spectacol.

BIBLIOGRAFIE

Său pusă în vîndare la librării următoarele calendară pe 1875, apărute supt editura G. Ionișe :

Calendarulă pentru toți Români, cu premiu «Morteau lui Lăpușneanu». Prețulă 2 lei, neto 1 lei.

Calendarulă Basmeloră și al legendelor populare, cu 4 litografii frumosse. Prețulă 1 50, neto 75 bană.

Calendarulă distractiunilor amusante și picante, cu multe gravuri xilografice. Prețulă 1 lei 25, neto 60 bană.

Almanach său calendarul americanu. Costulă 2 lei, neto 1.

Almanach său calendarul portativu care coprinde cursele postale și taxele de diferite categorii, bălciori etc. Costulă 40 bană, neto 20. Librarilor ce voră cumpăra mai multe li se dă ună rabattă considerabile.

* A eșită de subță tipară cartea intitulată :

Abecedaru românescu

de Dr. Barbu Constantinescu. Acestă abecedară destinată a fi singura carte scolastică trebuință copilului pentru întregul ană ală clasei 1 primare, este aprobată și de onorab. Ministerul ală Cultelor și Instrucției Publice ca carte didactică pentru școalele primare din România.

Prețulă unu exemplară în mărime de 7 1/2 cōle și cartonată este numă de 35 bană.

*

LEGEA PENSIILORU

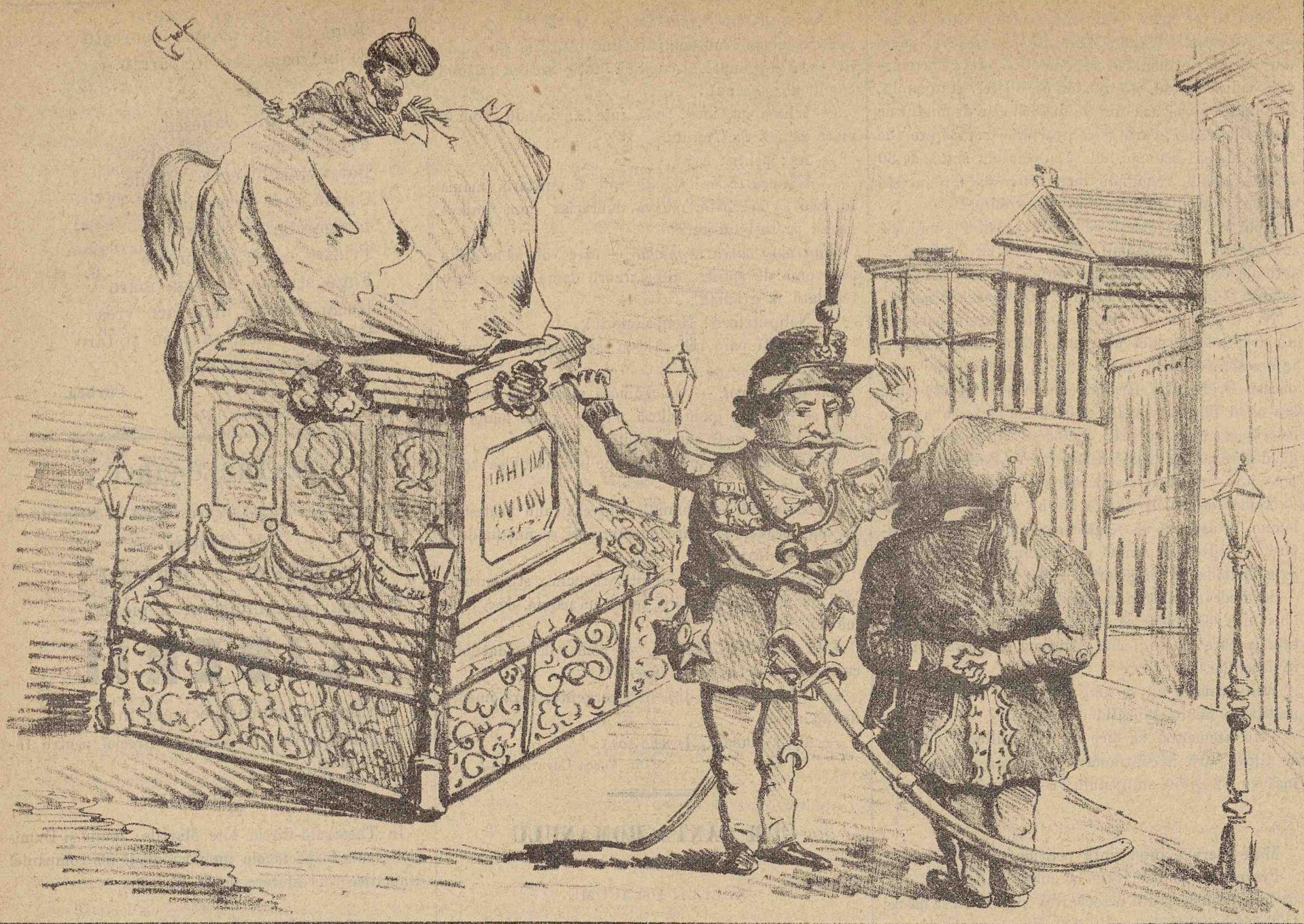
50 BANI EXEMPLARULU

de vîndare cu acestă preciu redusă numă la Tipografia Curtii din Passagiu Română.

ANUNCIU

Măsă M. Protopopescu, anunță pe onor. sea clitelă ea, acum se afă domiciliată ca mășă primară la Casa de senatate Strada Teleoră, No. 41, ne mai locuindă în Strada Sântă Voivozi, No. 36, fiind gata a merge ori unde va fi chiamață.

Typographia Al. A. Grecescu, Piața Teatrului, No. 4.

Era unu timpu cându șecim de miș d'asemeni ciutaci se ascundeau înaintea mea; astă-dî mă ascundu pe mine înaintea unui singur! Ce timpuri și ce ómeni!!

ȚĂTACA CESARINA DUCENDUȘI FETELE LA ORDIE

„Să mergem cu tôte fetelor!“

„Să mergem bâtrîne și tinere spre a ne vedea fructul ostenelelor nôstre!“

T. C.